

➤ 6. ročník Sázavského Samba Maratonu

text: Alena Maroušová,
foto: Půjčovna lodí Samba

Večer před závodem vládne v kempu s kytarou a štrůdlovíci, místní pálenkou, báječná táboráková nálada. V noci jsou nádherné hvězdy, nedaleko hučí jez a od vody jde vlhký chlad, zkrátka pravá vodácká romantika. U ohně se zpívá dlouho přes půlnoc, ale rozumnější jdou spát včas.

Ráno se pak někteří otužili už od časných ranních hodin třepotají ve vodáckém úboru připraveni do akce, další zmateně pobíhají po kempu, aby se co nejdříve registrovali a mohli vybavit kánoe láhvemi s vodou a energetickými tyčinkami, protože cesta bude dlouhá. Před devátou hodinou jsme všichni na vodě, seřazení pod startovní páskou. Čeká nás čtyřicet kilometrů čistokrevného voleje, zpestřených místy kamenitými mělčinami, které ocení každý vodácký fajnšmekr.

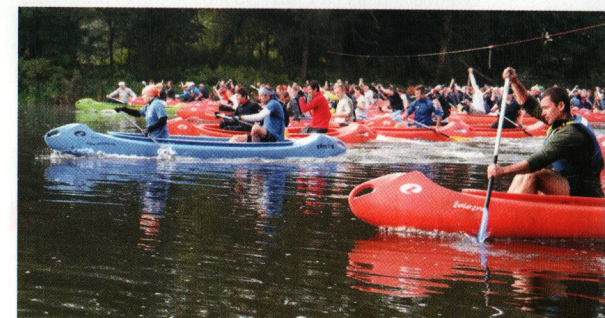

Z mraků se klube sluníčko a slibuje krásný teplý den, což nás moc nezajímá, protože hlavní roli přebírá napětí a adrenalin. Pořadatelé odpočítají start a líné sázavské vody se začnou pod divokými záběry pádel vzdouvat jako na moři. Nabíráme rychlost a první šlajsnou projíždíme jako čtvrtá loď. Teď už jen v čele smíšené kategorie vydržet. Po prvních kilometrech závodu, než si zvyknu na tempo, mívám chuť zahodit pádlo do roští a jít domů. Teď ale tyhle myšlenky nepřišly,

protože se ozývá lupnutí, zaklení a je jasno. Zadák zlomil pádlo o nečekanou mělčinu. Náhradní nemáme a já vystupuju na břeh, abych nebyla porcelánem, ale dojela do cíle vlakem.

Zázrakem se ale objevuje posádka, která rezervní pádlo má a půjčí. Hurá, pokračujeme. Předjíždíme několik lodí, abychom dohnali, co jde. Mělčina pod kácovským jezem není tak dlouhá jako loni, sjízdné jezy jsou příjemným zpestřením těchhle dostihů. Ve Šternberku

dostáváme povinné razítko, vracíme pádlo a vypůjčujeme si erární od Samby. Teď už jen polovina trati. Malebnou podzimní krajinu před Ratajemi nevnímám, abych neplýtvala silami. Říční ticho ruší jen rybáři, kteří mají týž den své závody a nadávají nám kvůli přejetému vlasci, který nešlo vidět.

Před jezem Samopše je poslední dlouhá a dost vysilující volej. Už dlouho jsme neviděli jiné závodníky, ale předjíždějí nás najednou dva mladí muži, kteří se zdají být plní sil. I když bychom nemuseli, snažíme se i na posledních kilometrech o svižné tempo. Nad stromy se vynořuje Sázavský klášter, to už jsme v cíli a vyskakujeme na břeh. Máme hotovo a jsme šťastní, že jsme přes všechno obhájili vítězství v kategorii, které můj báječný zadák oslavuje skokem do vody. Pořadatelům patří dík za skvělou organizaci a přátelskou a pohodovou atmosféru celé akce. Výsledky a další informace o maratonu na www.sambamaraton.cz. ■